

РЕШЕНИЕ

№ 2099

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 21.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3604** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] срещу заповед № РД-18-3 от 11.01.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ в частта, с която одобрени кадастралната карта и кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.1071 (по предходен план: 1071, кв.52А, парцел: IX, XI, XII) и нанесените в имота сгради с идентификатори 1071.1 и 1071.2.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна. Твърди, че в имота е изградена сграда за енергопроизводство – трансформаторен пост с диспечерски номер №42-199, а в кадастралната карта не е отразено коя от двете сгради в имота е за енергопроизводство. Жалбоподателят възразява, че в кадастралния регистър за имота той не е посочен като собственик на трафопоста. В хода на съдебното производство, след запознаване със заключението по съдебно-техническата експертиза, с молба от 20.03.2012г., жалбоподателят уточнява, че трафопостът не е изграден в този имот, а в съседния имот с идентификатор 68134.1976.121, и моли жалбата да се счита като подадена срещу кадастралната карта в тази ѝ част. Претендира разности.

Ответникът – изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адвокат Н. М., оспорва жалбата. Счита, че административният орган се е съобразил напълно с наличните кадастрални данни и кадастралната карта за имот с идентификатор 68134.1976.1071 е изработена в съответствие с тях. Счита изменението

на жалбата за недопустимо, тъй като кадастралната карта в частта за имот с идентификатор 68134.1976.121 е влязла в сила като необжалвана в срок.

Заинтересованите лица С. Б. Б. и Р. С. П. – наследници на С. Я. П., вписан в кадастралния регистър като собственик на имот 68134.1976.1071, подкрепят жалбата. В съдебно заседание се представляват от адвокат П.. Твърдят, че са собственици на съседния имот с идентификатор 68134.1976.121, в който именно е изградена сграда за енергопроизводство- трафопост, част от която е преустроена в магазин, който те притежават. Твърдят, че имот с идентификатор 121 е образуван от имот с пл.№1071, поради което и дружеството жалбоподател [фирма] не е идентифицирало правилно в кой имот е изграден трафопостът. Считат изменението на жалбата за допустимо. С молба до съда от 08.02.2012г. заявяват собствени основания за обжалване на кадастралната карта и кадастралния регистър в частта относно собствения им имот с идентификатор 68134.1976.121. Твърдят, че в имота съществуват два самостоятелни обекта с различно предназначение – трафопост и магазин, които не са правилно заснети и нанесени в кадастралната карта. Молят заповедта да се отмени в частта на идентификатор 68134.1976.121. Претендират разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата и допълнителните уточнения:

Първоначално подадената жалба на [фирма] е процесуално допустима, доколкото те заявяват права върху сграда за енергопроизводство, изградена в имот 68134.1976.1071, която би следвало да представлява енериген обект по смисъла на §1 т.23 от ДР на Закона за енергетиката и да бъде елемент от разпределителната мрежа. Въпросите дали фактически съществува такава сграда и правилно ли е нанесена тя в кадастралната карта са по съществото на спора, а не по допустимостта на жалбата.

Изменението на жалбата в хода на съдебното производство е недопустимо. С него се въвежда нов предмет на обжалване – относно съседния имот с идентификатор 68134.1976.121, следователно уточнението има характер на нова жалба. Възражението на ответника в тази връзка е основателно. В частта на този имот кадастралната карта е влязла в сила, тъй като не е била обжалвана в 30-дневния срок по чл.49 ал.2 от ЗКИР.

Искането на заинтересованите лица да се отмени заповедта в частта на имот идентификатор 68134.1976.121 също има характер на жалба, която също е недопустима поради просрочие. Недопустимо е заинтересованите лица да правят искания за отмяна на административния акт на основания, различни от посочените в жалбата, както и да разширяват предмета на обжалване.

Жалбите на [фирма] и С. Б. Б. и Р. С. П. срещу кадастралната карта и кадастралния регистър в частта за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.121 следва да се оставят без разглеждане като недопустими.

По съществото на спора:

Разгледана по същество, жалбата на [фирма] срещу кадастралната карта и кадастралния регистър за имот 68134.1976.1071 е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Със заповед №РД-16-5/05.03.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е

открито производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.“, Столична община, област С.. Жалбоподателят не е участвал в производството по създаването на кадастралната карта.

В поземлен имот с идентификатор 68134.1976.1071 (по предходен план: 1071, кв.52А, парцел: IX, XI, XII) са нанесените следните сгради: 1/ сграда с идентификатор 1071.1, със застроена площ 137 кв.м. състояща се от три тела, с предназначение здравно заведение; и 2/ сграда с идентификатор 1071.2 със застроена площ 35 кв.м., с предназначение: хангар, депо, гараж.

Жалбоподателят е представил по делото списък „Вещно-правен режим на ТП“, в който е описан и трафопост с №420199, с местонахождение: Здравна служба, кв.Д., с площ 66 кв.м.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от инж.Т. А. със специалност геодезия. Заключение не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. След извършен оглед на мястото вещото лице е установила, че в имот с идентификатор 68134.1976.1071 няма изграден трафопост. Описаният в жалбата трафопост, индивидуализиран в списъка със същия номер и с местонахождение «Здравна служба», е изграден в имот 121 като върху него е поставен надпис «ТП/Здравна служба». Тази постройка представлява част от сградата с идентификатор 68134.1976.121.1. Действащият регулационен план на кв.Д. е одобрен с Решение №4 по Протокол №21 от 19.02.2001г. на Столичен общински съвет. Със заповед №РД-50-350/28.04.2004г. в кв.52А от имот пл.№1071 е обособен УПИ XII – за трафопост. Сградата, в която е трафопостът, попада в обособения УПИ. Нанасянето на имотите в кадастралната карта е съобразено с действащия регулационен план.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, в съответствие с процедурните правила, с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно разпоредбите на чл.2 и чл.4 от ЗКИР кадастрът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б., като обхваща и данни относно правото на собственост и други вещни права върху недвижимите имоти. Местоположението и границите на имотите се нанасят в кадастралната карта, а данните за собственост и вещните права – в кадастралните регистри. Кадастрът се създава и поддържа в актуално състояние от АГКК.

В съдебното производство твърденията на жалбоподателя не се доказаха. Трафопостът, описан в жалбата, не е изграден в посочения имот. Грешката при идентификацията на сградата и на имота, в които е изграден процесният трафопост, е допусната от жалбоподателя по причини, които изцяло са в обхвата на неговите воля и действия. Фактическото местонахождение на трафопоста би следвало да е добре известно на жалбоподателя още при подаването на жалбата, тъй като то представлява основното му твърдение. Обособяването на УПИ XII като самостоятелен имот и отреждането му за трафопост е станало още през 2004г. – достатъчно време до сега жалбоподателят да се ориентира и да разбере къде се намират енергийните обекти, които стопанисва и експлоатира. Неснователни са наведените доводи, че грешката е по обективни, независещи от жалбоподателя причини, защото и двата имота по

кадастрална карта са идентични с части от имот пл.№1071. Дори и да се допусне объркване по отношение на номерата на имотите, сградите в тях са с различна площ, форма и разположение, което изключва обективната грешка. Видно от изложеното в жалбата, жалбоподателят не разпознава изобщо сградата, в която е изграден процесният трафопост. Не е бил запознат и с действащия регулационния план от 2004г., с който съседният имот е отреден именно за трафопост. В съдебното производство съдът проверява истинността на твърдените факти, а жалбоподателят не може да черпи права от собственото си бездействие и негрижливо отношение. Правният резултат, който жалбоподателят и заинтересованите лица желаят да постигнат по отношение на сградата и обектите в нея в имот 68134.1976.121, е предмет на отделно административно производство по изменение на влязла в сила кадастрална карта.

Заповедта е законосъобразна в оспорената част и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора жалбоподателят и заинтересованите лица нямат право на разноски – аргумент от чл.143 ал.1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.159 т.5 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] срещу заповед № РД-18-3 от 11.01.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ в частта, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.1071 (по предходен план: 1071, кв.52А, парцел: IX, XI, XII) и нанесените в имота сгради с идентификатори 1071.1 и 1071.2.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] и на С. Б. Б. и Р. С. П., двамата от [населено място], срещу заповед № РД-18-3 от 11.01.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ в частта, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.121 и нанесената в имота сграда с идентификатор 68134.1976.121.1 .

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] със седалище в [населено място] и на С. Б. Б. и Р. С. П., двамата от [населено място] за заплащане на разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: